

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I (Niemcy) w dniu 24 marca 2017 r. – Bastei Lübbe GmbH & Co. KG/Michael Strotzer

(Sprawa C-149/17)

(2017/C 213/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht München I

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bastei Lübbe GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Michael Strotzer

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 8 ust. 1 i 2 w zw. z art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że „skuteczne i odstraszające sankcje w przypadku naruszenia prawa do publicznego udostępniania utworu” istnieją również jeszcze wtedy, gdy odpowiedzialność odszkodowawcza właściciela łącza internetowego, przez które dokonano naruszeń prawa autorskiego w drodze udostępniania plików (filesharing), jest wyłączona, jeżeli właściciel przyłącza wskaże co najmniej jednego członka rodziny, który poza nim miał możliwość dostępu do tego łącza, nie podając ustalonych poprzez odpowiednią dodatkową weryfikację konkretnych szczegółów dotyczących chwili i rodzaju korzystania z Internetu przez tego członka rodziny?
2. Czy art. 3 ust. 2 dyrektywy 2004/48/WE⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że „skuteczne środki dotyczące stosowania praw własności intelektualnej” istnieją również jeszcze wtedy, gdy odpowiedzialność odszkodowawcza właściciela łącza internetowego, przez które dokonano naruszeń prawa autorskiego w drodze udostępniania plików (filesharing), jest wyłączona, jeżeli właściciel łącza wskaże co najmniej jednego członka rodziny, który oprócz niego miał możliwość dostępu do tego łącza, nie podając ustalonych poprzez odpowiednią dodatkową weryfikację konkretnych szczegółów dotyczących chwili i rodzaju korzystania z Internetu przez tego członka rodziny?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym; Dz.U. L 167, s. 10.

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej; Dz.U. L 157, s. 45.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 24 marca 2017 r. – Consorzio Italian Management i Catania Multiservizi SpA/Ferroviarìa Italiana SpA

(Sprawa C-152/17)

(2017/C 213/25)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Consorzio Italian Management i Catania Multiservizi SpA.

Druga strona postępowania: Ferroviarìa Italiana SpA.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodna z prawem Unii Europejskiej (w szczególności z art. 3 akapit 3 TUE, art. 26, 58 i 101 TFUE i art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej) i dyrektywą 2004/17 jest wykładnia prawa krajowego, która wyklucza zmianę cen w umowach dotyczących tzw. sektorów specjalnych, ze szczególnym uwzględnieniem umów, których przedmiot jest odmienny od tych, do których odnosi się ta sama dyrektywa, lecz połączonych z nimi stosunkiem podporządkowania?
- 2) Czy dyrektywa 2004/17 (w przypadku uznania, że wykluczenie zmiany cen we wszystkich umowach zawartych i stosowanych w ramach tzw. sektorów specjalnych wynika z niej bezpośrednio) jest zgodna z zasadami Unii Europejskiej (w szczególności z art. 3 ust. 1 TUE, art. 26, 56, 58 i 101 TFUE, art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej) „z powodu niesprawiedliwości, braku proporcjonalności, zaburzenia równowagi umownej, a zatem zasad skutecznie funkcjonującego rynku?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 3 kwietnia 2017 r. – Morgan Stanley & Co International plc/Ministre de l'Économie et des
Finances**

(Sprawa C-165/17)

(2017/C 213/26)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Morgan Stanley & Co International plc

Strona pozwana: Ministre de l'Économie et des Finances

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w sytuacji, w której koszty poniesione przez oddział założony w pierwszym państwie członkowskim są przeznaczone wyłącznie do realizacji transakcji zakładu głównego spółki w innym państwie członkowskim, przepisy art. 17 ust. 2, 3 i 5 oraz art. 19 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG⁽¹⁾, powtórzone w art. 168, 169 i 173–175 dyrektywy 2006/112/WE⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że oznaczają one, iż państwo członkowskie oddziału stosuje do tych kosztów proporcję podlegającą odliczeniu właściwą dla oddziału, ustaloną na podstawie transakcji dokonanych przez oddział w państwie jego rejestracji i zasad mających zastosowanie w tym państwie członkowskim, czy proporcję podlegającą odliczeniu właściwą dla zakładu głównego, czy też szczególną proporcję podlegającą odliczeniu łączącą zasady obowiązujące w państwach członkowskich rejestracji oddziału i zakładu głównego, w szczególności z uwzględnieniem ewentualnego istnienia systemu wyboru opodatkowania transakcji podatkiem od wartości dodanej?
- 2) Jakie zasady należy stosować w szczególnej sytuacji, w której koszty poniesione przez oddział zostały wykorzystane jednocześnie do realizacji przez ów oddział transakcji w państwie jego rejestracji i do realizacji transakcji zakładu głównego spółki, w szczególności w świetle pojęcia kosztów ogólnych i proporcji podlegającej odliczeniu?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. 1977, L 145, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).